

In dankbare herinnering aan

Johanna Maria Engelbertink

weduwe van

GERARDUS JOHANNES GROENER

Moeder is geboren op 28 augustus 1910 op erve „Dubbelman“ in Noord-Deurningen. Nog volop genietend van haar leven ondanks haar afnemende gezondheid, ging ze vrij onverwacht van ons heen op 22 maart 1994. Ze is vredig gestorven, zoals zij het graag wilde. Op het feest van Maria Boodschap hadden wij haar voor het laatst in ons midden tijdens de Eucharistieviering. Wij hebben haar te rusten gelegd op het kerkhof van de Sint Nicolaasparochie te Denekamp.

Moeder was 48 jaar gelukkig getrouwd met vader, van wie ze in 1985 afscheid moest nemen. In zijn ziekte had vader zich geen betere verzorging kunnen wensen. Het was ontroerend om te zien hoe zij met elkaar omgingen toen ze ouder werden: de bekroning van een gelukkig leven samen. Samen zijn zij begonnen in 1937. Op de oude boerderij werden tot hun vreugde elf kinderen geboren. Haar grootste verdriet was daarom het overlijden van Bernard. Moeder bracht leven en dan is het heel moeilijk de dood van je kind een plaats te geven. Naar de dood van vader zijn zij samen toe geleefd. In grote dankbaarheid keek moeder op haar leven met hem terug. Misschien gaf juist dit haar de kracht

om, zolang het haar gegeven was, intens van het leven te genieten.

Tegen haar eigen dood zag ze niet op. Ze voelde dat haar lichamelijke kracht afnam, maar geestelijk bleef ze tot het laatst vitaal en vol belangstelling voor anderen.

Moeder was een levenslustige vrouw. Ze genoot van het leven in en om de boerderij, van de verzorging van de groentetuin, van het fietstochtje met pa door het veld.

Ze had een warm en groot hart voor mensen om haar heen, vooral voor zieken. Tot de laatste dag leefde ze intens mee met haar kinderen en hun gezinnen. Ze volgde met veel plezier haar kleinkinderen, leerde ze spelletjes en kon het plagen niet laten. Onze zorgen waren haar zorgen en vooral: ons geluk was haar geluk.

Moeder was een diepgelovige vrouw. Geloof was heel belangrijk voor haar. Het wel en wee van de kerk ging haar zeer ter harte en ze had daarover duidelijk haar eigen mening.

Ma, we zijn je dankbaar voor je zorg en belangstelling voor ons. Wat hebben we genoten van je verhalen over vroeger en over wat je dagelijks meemaakte. Het was duidelijk dat je gelukkig was bij Frans en Marian en de kinderen. Je was zo dankbaar voor alles, dat straalde je uit.

Als we iets van je geleerd hebben dan is het wel de dankbaarheid voor het leven dat ons door God gegeven wordt. Daarom lieve ma, bedankt.

Kinderen en kleinkinderen.

Wij danken U allen voor het meeleven bij het overlijden en het afscheid van onze lieve moeder en oma.